

Der ser man, hvorledes Tilfældene blive flere og flere. Det er noget, vi ogsaa kende fra vor egen Lovgivning, at man efterhaanden Lovgiver om Tilfælde, man ikke tidligere har Lovgivet om, og Traktaterne, navnlig de vedvarende, ere indbyrdes imellem Staterne i Grunden heller ikke andet, end hvad Lovene ere for Borgerne i den enkelte Stat; og er man i Tvivl, vil man næsten altid ved at undersøge den private Ret kunne faa Vejledning om, hvad man skal gøre; for det, som vi ville, er at bringe Staterne ind under Retstilstanden paa lignende Maade, som den enkelte Stats Borgere ere. Det kræver paa ingen Maade Staternes Subverenitet; det er en Misforstaaelse af Subverenitetens Begreb. Tværtimod, det gør den sikrere og fastere end nogen Sinds.

Alt, hvad det ærede Medlem sagde om, at vi vilde have Regeringen til at „underskrive“ denne Voldgiftsformular, — det er jo noget, som det ærede Medlem maa have lavet i Forvejen, da han udarbejdede sin Tale. Det har jeg jo udtrykkelig sagt, at her var kun Tale om at indlede en Forhandling, imødefomme det Tilbud, vi vide, der er gjort os. Og hvis f. Eks. Svejts sluttede en saadan Traktat, vilde jeg anse det for rigtigt, at man ogsaa indledede Forhandling med denne Magt, — og der vilde naturligvis efterhaanden komme flere og flere.

Seg maa derfor baade af formelle og reelle Grunde paa det aller bestemteste bede det høje Ting at stemme imod det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Helsingør.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Seg skal ikke forbyde mig i de forskellige teoretiske Betragtninger, som ere komne frem fra det ærede Medlem. Seg skal holde mig til to Realiteter. Den ene er, at der er sagt, at man har ikke fra den danske Regering ønsket at indlade sig paa Voldgift, og man har anført derfor, hvor vanskeligt det var at føre den Butterfieldske Sag igennem, og saa blev der anført af det ærede Medlem, at det var udmærket, at det endelig lykkedes at faa den Sag ført igennem. Seg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi vare ganske sikkert den Gang meget heldige; men hvor tilfredse og glade det ærede Medlem og Medlemmer af dette Ting havde været, hvis Voldgiften derimod ikke havde lydt paa Frikendelse, men paa saa og saa mange Millioners Stadeserstatning, antager jeg dog, der kunde være Spørgsmaal om.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal om, at Voldgift har man sjælden undslaaet sig for, vil jeg sige, at det er muligt, og det er ogsaa muligt, at man ad denne Vej ved Hjælp af de Traktater, som ere komne frem fra den nordamerikanske Regering, vil komme til Voldgift i enkelte Sager — hvor vidt i øvrigt Kongressen i Amerika overhovedet har anerkendt hele denne Traktat, det er vist et større Spørgsmaal, end det ærede Medlem tror; men jeg skal dog kun gøre opmærksom paa det mærkelige Tilfælde, at det eneste Sted, hvor der i de sidste Aar har været lige paa Nippet til at udbrude Krig, er mellem Nordamerika og Chili, hvilken sidste er en af dem, der have deltaget i den internationale Afstale derovre, men som ganske sikkert ikke har sluttet sig til den.

C. Thomsen: Jeg kan forsikre den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at jeg fuldstændig godt forstaa, hvad det her drejer sig om. Seg indrømmer, at jeg ganske vist ikke er saa heldig at forstaa det ærede Medlems Standpunkt, og jeg er i saa Henseende ikke bleven klogere efter at have hørt baade det første og det andet Foredrag, end jeg var i Forvejen. Seg er overbevist om, at det ærede Medlem heller ikke forstaa mig, og vist heller ikke bliver klogere ved fortsatte Betragtninger, saa i den Henseende skal jeg ikke indlade mig videre; men jeg skal derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. — Det ærede Medlem udtalte, at det var da forferdeligt, dersom mit Forslag blev vedtaget; saa vilde alle Mennester spørge: hvad har dog Udenrigsministeren svaret paa den paagældende Note, og det var Grunden til, at man paa ingen Maade kunde indlade sig paa at stemme for mit Forslag. Men jeg skal dog tillade mig at sige, at dersom det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget, saa vilde alle Folk sige: men hvad staa der dog i denne Note af 23de Oktober 1890? Seg tror, den er endnu mere ukendt for det store Publikum, hvorimod jeg tror, at den, der har fulgt disse Forhandlinger, vil kunne forstaa, at den højtærede Ministers Svar har været imødefommende over for Voldgiftstanken og villig til at anvende den, hvor det passende kunde gøres.

Seg maa dernæst sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke at have sagt, jeg har i alt Fald ikke ment at sige, at der her var foreslaaet noget, som var latterligt for Tinget. Derimod har jeg sagt, at jeg ikke kunde være med til at opfordre Regeringen til en Henvendelse til forskellige Stater, der i Forvejen have svaret nej til Amerika, fordi